

Tieteen Keijukaismaa

Suomentanut Selma-täti.

(Jatkoo)

Sanokaapas miksi te rakastatte keijukaistaruja? Mikä niiden viehätysvoima on? Eikö se ole juuri se, että asiat tapahtuvat niin pian, niin salaperäisesti ja siten ettei ihmisillä ole mitään tekemistä niiden kanssa? Keijukaismaassa kasvit kukkivat, ja huoneet kohoavat kuin Aladdinin palatsi yhdessä yössä, ja ihmisiä kuletetaan tuokiossa satujen mailien päähän kun joku keijukainen koskettaa vain taikasauvaansa.

Ja tämä keijukaismaa ei ole mikään kaukainen maa mihin meillä ei ole toivoa koskaan päästä. Se on täällä, me elämme siinä, mutta silmämme vain tarvitsee avautua näkemään sen. Ariel ja Puck eivät asuneet missään tuntemattomassa maassa. Päinvastoin, Arielin laulu kuuluu näin:

"Missä metitset surajavat, siellä olen minäkin;

Kukkasan kuvussa Iepäilen; Siellä kyyrötän kun huuhkajan huutavan kuulen.

Yökön selässä minä lennän, Kesän" perään iloisena riennän."

Talonpoika nukahtaa iltopuh-teella metsään ja keijukainen taikasauvallaan avaa hänen silmänsä näkemään kuinka pieniä tonttuvia ja haltioita tanssii hänen ympärillään ja toisia tonttuvia ja haltioita istuu madonlakien ja kukkien päällä juoden tammenkäyrykapeista, ja jotkut tontut tappelevat heidän lehdet aseinaan ja jotkut ratsastavat sirkkojen selässä.

Ja niin myöskin se uljas ritari, joka ratsasti pelastamaan neitoa häädystä, syösteessään ratsunsa kuohuvaan virtaan ja juuri keskivirrassa, kun virta on viemäisillään ratsastajien hevosi-neen mukanaan, avautuvat hänen silmänsä ja hän näkee kuinka veden neidot tynnyttävät hänen pelästynyttä ratsuaan ja ohjaavat sen onnellisesti vastaiselle rannalle. Ja nämä keijukaishenget ovat lähellä tuota talonpoikaa ja tuota uljasta ritaria ja ketä hyvänsä jolla on taikavoima nähdä ne. Mutta hän ken tekee niistä pilaa, eikä usko niiden olemassaoloon, eikä välitä niistä, hän ei niitä koskaan näe. Ainoastaan silloin tällöin tekevät ne hänelle jonkun koltosen; taluttavat hänet johonkin vieraseen rämeikköön ja sitten jättävät hänet rämpimään sieltä pois omin apuinsa.

Ja samoin kuin tapahtuu lapsuutemme keijukaistaruissa, tapahtuu myöskin tieteen keijukaismaassa. On olemassa voimia ympärillämme ja keskuudessamme, joita pyydän teidän luvallanne kutsua keijukaiksiksi, ja nämä keijukaikset ovat kymmenen tuhatta kertaa ihmeellisemmät, taikavoimaisemmat ja kauniimmat työssään, kuin nuo keijukaikset vanhoissa taruissa. Nämä myöskin ovat näkymättömiä, ja on paljon ihmisiä, jotka eivät koskaan eläessään niitä näe eivätkä välitä niistä. Nämä ihmiset kulkevat aina silmät ummessa, joko siksi etteivät tahdo niitä aukaista tai sitten siitä syystä ettei kukaan ole opettanut heitä näkemään. He vaan surevat ja huolehtivat omista töistään ja omista vastuksistaan eivätkä tiedä miten levätä ja virkistää itseään antamalla keijukaisten avata silmänsä että he näkisivät luon-

Lasten Oaasto

TERVEHDYS LASTEN OASTON LUKUTUPA-LAISILLE

No nyt lapset on taas tunkka kysymys kumpasetko saavat tässä maaliskuussa enimmänsä leviämään Toveritarta, lapsetko vai aikuiset. Minusta aivan tuntuu siltä että lapsetpa tietenkin. Te olette levityskilpailussa, ennenkin voittaneet ja myöskin pääsette voitolle tämän maaliskuun viimeisessä ponnistuksessa jos vain olette asiaan innostuneita. Hyvin tiedän ennestään, että teillä on innostusta enempi kuin monella vanhemmalla henkilöillä.

Kuulkaapas lapset. Minä lähettän Maiju-tädille kolme Rockefellerin senttiä. Ne ovat kirkkaat kupariset 5 tuumaa laajat, koverrettu kuva kummallakin puolella, toisella puolen indianin päätä ja toisella rikkain maki mailmassa. Maiju-tädillä on oikeus lähettää nämä sentit niille kolmelle lapselle joilla on enimmänsä Toverittaren tilauksia maaliskuun ajalla.

Tov. Muori H—i.

JERSEY CITY, N. J.

Haloo, pienet toverit ja toverittaret. Meidän perustimme ihanneliton huhtikuussa, 1918. Ensinnä alussa oli jäseniä vain kaksikymmentä yhdeksän, mutta nyt meitä on jo kolmekymmentä viisi.

Helmiikuun neljästoista päivä 1919 me perustimme lasten yhdistyksen, jota kutsumme Toivo yhdistykseksi. Puheenjohtajaksi valittiin Esther Ho-vi ja kirjuriksi Arvo Suojanen. Ohjelmaa seuraavassa kokouksessa lupautuivat suorittamaan Helmi Lassila, puheen; Mimmi Markus, runon; Lyyli Kaarela, laulua; Armas Heino, kupletin ja Tyyne Holmes, runon. Myöskin päätettiin hakkia näyttökappaleita, joita harjoitellaan seuraavien juhlien.

Tov. Tyyne Salminen, Toivo Yhdistyksen kirjeenvaihtaja.

Tervehdys täältä kaikille Toverittaren Lastenosaston lukijoille. Tämä on ensimmäinen kerta kun yritän Toverittaren paistoille kirjettä kyhätä. En tiedä, taitaa tulla tämä kirjotukseni yksinkertainen näin vasta alkavalta, mutta yritän kasvaa siinä toivossa, nimittäin oppia tähänkin toimeen. Nuorisoliitto-klubin Toivon kokoukset ovat joka perjantai, joissa me lapset opettelemme suorittamaan ohjelmaa sekä kokouksien pitoa. Meidän viime kokouksessa, 21 p. helmik. valittiin taas virkailijat. Puheenjohtajaksi Tyyne Salminen, pöytäkirjuriksi ja uutisten kirjottajaksi Arvo Suojanen, järjestysmieheksi valittiin Velkko Gronroos ja Airi Ah-tti.

Täällä on ollut kaunis talvi, ei ole ollut lunta ollenkaan, pari kertaa on lunta sataanut, vaan se on heti sulanut. Jos nyt lopetan tämän tähän täällä kertaa, ja toivon hauskaa kevättä kaikille pienille Toverittaren lukijoille.

Arvo Suojanen.

NEWPORT, N. H.

Jospahan tuota taasen piirtäisin vähän meidän kuulumisia. Sunnuntai-koulusta erosi kaksi opettajaa, joiden tilalle tulivat: E. Kainu ja J. Kartano. Ensimmäinen luokkakin jo alkoi taas toimia. Nyt me suurella kiirulla hommaamme ltimä. Aikaa ei ole vielä päätetty,

non hiljaisia ja kauniita kuvia. He ovat kuten Peter Bell, josta Wordsworth kirjotti:

"Esikko puron partahalla On vaan kehtakukka hälle, Eikä mitään muuta."

Mutta me emme tahdo olla kuten nämä sokeat, me avaaamme silmämme ja kysymme: "Mitä ovat nämä voimat eli keijukaikset ja kuinka voimme me nähdä niitä?"

Jatket.

milloin ne pidetään, mutta kyllä ne pian pidetään. Silloin tietysti jokainen menee haalille katsomaan, mitä me olemme aikaansaaneet.

Toivoisin, että ne vanhemmat, joiden lapset eivät vielä käy sunnuntai-koulua, lähetäisivät lapsensa kouluun — oppimaan suomenkieltä, sillä se on heille suureksi haitaksi, kun he tulevat isoksi eivätkä edes osaa lukea suomea. Minä toivoisin, ettei kukaan sunnuntai-koulun lapsista olisi poissa koulusta monta kertaa yhtämittaa ilman mitään erityistä syytä, sillä se tuottaa opettajille paljon enemmän työtä kuin mitä heillä on silloin, jos kaikki lapset käyvät säännöllisesti koulussa.

Toverillisesti, Impi Taimi.

BUTTE, MONT.

Tervehdys kaikille Toverittaren lukijoille sekä Maiju-tädille! Tämä on ensi kerta kun minä kirjotan Toverittareen. Minä olen 11 vuotta vanha ja olen 15 vuotta vanha. Minä olen kuudennella luokalla koulussa ja otan tunteja viuhsoitossa. Veihele käy kaupakoulua ja opettelee soittamaan kornetta. Täällä on kuollut paljon ihmisiä influenssaan. Koulun oli kiinni 7 viikkoa ja nyt meidän lasten täytyy olla niin kovin ahkeria, että käymme koulua lauantaiakin.

Toverillisesti, Helen Lantto.

ASTORIA, ORE.

Haloo, Toverittaren lukijat! Tämä on ensi kerta kun minä valittin ihanneliton kirjeenvaihtajaksi. En minä osaa vielä kirjottaa suomea oikein hyvin. Minä olen 12 vuotta vanha ja olen seitsemännellä luokalla koulussa. Kun ihmiset tulevat kunniammeksi niin ihannelittolaiset alkavat harjoitella ohjelmaa keväiltämaa varten.

Influenssa on riehunut täälläkin ja paljon ihmisiä on kuollut siihen. Minä en ole sitä sairastanut.

Juuri kun aloin kirjottaa tätä kirjettä, kuulin että Ida Korpela on kuollut influenssaan.

Meidän ihannelittossa on nykyään paljon jäseniä, yli viisikymmentä. Minä kirjotan toistekin jos ihannelitto minut valitsee.

Beulah Pekkala.

SPRUCEFIELD, ALTA., CAN.

Pitkästä aikaa taas tervehdän Lastenosaston lukijoita. Täälläkin oli s. s. osasto, mutta syksyllä tuli määriä, ettei kokouksia saa enää pitää. Nyt saatiin lupa toimia, vaan ei sosialistiosaston nimellä.

Luin Lastenosastosta kirjotuksen "Hustalla-täti". Minä luulen, että Hoidalta ja toiset koululapset tekivät lakon, kun eivät menneet kouluun.

Tervehdyksellä, Willie Ruuska.

Ketkä saavat Muori Hovin lahjottamat palkinnot?

Siiitäpä taitaa noorten toverien kesken tulla aikamoinen kilpailu, ketkä kolme heistä tulevat ystävällisen muorimme lahjottamien palkintojen saajiksi. Ja niin kauniita ovat nuo muorin lahjat, että niitä kannattaakin kilpailla.

Koska muorin lahja-tarjous ehti vasta maaliskuun melkein puolivälissä, niin kestää lasten kilpailu-aika huhtikuun 15:sta päivään asti. Toverillisesti,

Maiju-täti.

OLE JOHDONMUKAINEN!

Olet suuttunut lapseesi. Tänä on se jo taas unohtanut, mitä eilen sanoit sille. Sen pitää tehdä koulutyöt heti päivälisen jälkeen. Mutta kun on illallisen aika, ei se vielä ole tehnyt kynäpiirtoakaan. Sen pitää ennen nukkumaanmenoa puhdistaa jalkineensa. Seuraavana aamuna näet sinä sen kaikessa kiireessä töhrivän kenkiään. Sen pitää päivällä kattaa pöytä. Mutta kun isä tulee kotiin, täytyy sinun vasta hakea huikenteleva lapsesi kadulta. Sinä torut sitä kovasti ja ylenmäärin ja unohtat kumminkin taasen saman päivän

iltapuolella muistuttaa sitä koulutöistään; ja sinä unohtat samana iltana kysyä, ovatko kenkäsi puhdistettuina nurkassa; ja sinä unohtat seuraavana päivänä oikeaan aikaan muistuttaa lastasi eilisestä epäjärjestyksestä.

Ja siksi ei lapsesi ole yksin syyppää. Sinullakin on osasi syyttä, vieläpä suurempi. Kasvattajan tulee olla johdonmukainen, aina turhantarkkuuteen asti. Ei ole mikään sattuma, että useinmilla opettajilla ja opettajattarilla on turhantarkkuuden piirre olemuksessaan. Kutsumus vaikuttaa sen. Kasvattaja, siis myös äiti, ei saa harmistua siitä vaivasta mikä on tuotessa tyynen levollisena ja arkaan säännöllisenä lapsia järjestyseen. Ellei sinulla itselläsiikään ole niin paljon pontta ja johdonmukaisuutta, että itse voit tiukasti noudattaa itse asettamiasi kotilakeja, miten voit silloin ihmetellä, jos sinun totuttuun, kepeäjalkainen lapsesi niiden ylitse hyppää? Mutta jos sinä lapsesi pienestä alkaen johdonmukaisesti ja ystävällisesti totutat niiden lakien alle alistumiseen, jotka ovat välttämättömiä järjestetyn rauhallisen perhe-elämän saavuttamiseksi, niin on sinulla itselläsi ja lapsillasi siitä iloa. Sinun ei tarvitsi suuttua lapsesi muistamattomuudesta, eikä lapsesi tunne pieniä velvollisuuksiaan nureksien kannattaviksi päivittäin uudistuviksi rasitukseksi ja rangaistukseksi, vaan mielellään tehtäviksi itsestäänselviksi välttämättömyyksiksi.

MUSTAA JA VALKEAA

(Jatkoo kolmannelta sivulta)

seään, halpaan, köyhään, kansan-naiseen! Hän kuvitteli olevan-a parempaa rotua, syntynyt jo siihen asemaan, missä eli. Maria samoin. Hänen paikkansa oli se, mikä hänellä oli eikä mikään muu.

— Elämä täytyy olla niin, oli Wickströmin rouvan ajatus, kun tällaiset seikat hänen aivojensa ohi sattumalla välähtivät.

Seurapiirin hienoihin kutsuihin lensi taas aatos. Ken siellä "tähtenä" esiintyi, siitä suurin huoli.

Nyt taas oli tekeillä jotain suurta. Paljon puuhaa vaatava illatsu oli aiottu pitää lähitulevaisuudessa. Rouva Wickström oli yksi toimeenpanevista jäsenistä, joka tätä juhlaa oli hommaamassa. Ajatukset pyörivät nykyisin niin juhlaohjelmistuksissa, että hänen mieltemiinsä eivät mahtuneet muut sivuasiat, kun silloin tällöin. Ne hyväntekeväisyysjuhlat, jotka olivat hänen touhujaan viimeaikoina, olivat taas joutuneet pois muodista. Niistä ei nyt seurapiireissä puhuttu. Päinvastoin oli köyhää kansaa ruvettu vieromaan ja epä-syyttä. Eivät niskurit ollenkaan osottaneet kiitollisuutta, vaikka kuinka heidän hyväkseen hääräsi ja touhusi. Olivat köyhät yhpistyneet, eivät kaivanneet armolahjoja, vaikka elivät puutteessa. Wickströmin rouvakin supisti hienosti pientä suutaan ja sievästi nyrpisti nenäänsä, kun näihin asioihin veti keskustelun.

— Ei kannata urhata aikaa heidän hyväkseen, ei sivistymättömyydet osaa edes iloita hyvydestä, näin hän tulkitsi ajatuksensa muiden mukana.

Niinpä hänen lahjomisensa ja köyhille anteliaisuutensa viimeaikoina kutistui kokolailla vähien.

Jatketaan.